

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 27, No 4 (1976)

Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1976:
 Κων. Τερλατζής

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πενταμελὸς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκάς Ἐσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι
Μέλη Συν/κῆς Ἑκπ.:
 Χ. Παππούς
 Μ. Μαστρογιάννη
 Κ. Σαταρίδης
 Α. Σεϊμένης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Ε.Π.Ε.
 Ζαλοκώστα 5 - Ἀθήναι - Τηλ. 3631.675
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Δεκέμβριος 1976

Ταξ. Διεύθυνσις:
 Ταξ. Θυρίδ. 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον
 Ἀθήναι

Συνδρομαί:

Ἐτήσια ἑσωτερικῶν	δρχ.	300
Ἐτήσια ἑξωτερικῶν	»	450
Ἐτήσια φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	100
Ἐτήσια φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	150
Τιμὴ ἐκῆστου τεύχους	»	75
Ἰδρύματα κλπ.	»	500

Address: P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction: Dr. L.Efstathiou
 Zalokosta 30,
 Halandri
 Greece

Subscription rates:
 (Foreign Countries)
 \$ U.S.A. 15 per year.

Δελτίον ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 27 Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος
 ΤΕΥΧΟΣ 4 1976

Bulletin OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 27 October - December
 No 4 1976

Ἐπιταγῆ καὶ ἐμβόσματα δέον ὅπως ἀποστέλλονται ἐπ' ὄνοματι κ. Ἰγν. Ἀξιώτη, Ἐργαστήριον Ἴδων, Ἀγία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.

G. BALLARINI — Strategies de Contrôle des Pathocenoses dans les Elevages Intensifs de Veaux — (Στρατηγική τοῦ ἐλέγχου των παθοκοινοτήτων εἰς τὰς εντατικὸς ἐκτροφὰς μόσχων).

Γ. Πιτσινίδης

doi: [10.12681/jhvms.21272](https://doi.org/10.12681/jhvms.21272)

Copyright © 2019, Γ. Πιτσινίδης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Πιτσινίδης Γ. (2019). G. BALLARINI — Strategies de Contrôle des Pathocenoses dans les Elevages Intensifs de Veaux — (Στρατηγική τοῦ ἐλέγχου των παθοκοινοτήτων εἰς τὰς εντατικὸς ἐκτροφὰς μόσχων). *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 27(4), 287–289. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21272>

Ἀναλύσεις ἐργασιῶν

Abstracts

G. BALLARINI — *Strategies de Contrôle des Pathocenoses dans les Elevages Intensifs de Veaux* — (Στρατηγική τοῦ ἐλέγχου τῶν παθοκοινοτήτων εἰς τὰς ἐντατικὰς ἐκτροφὰς μόσχων).

Ὡς παθοκοινότητα χαρακτηρίζει ὁ συγγραφεὺς τὸ σύνολον τῶν παθολογικῶν καταστάσεων αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται εἰς ἓνα πληθυσμόν.

Ἡ ἔννοια αὐτή, ὅσον ἐκσυγχρονίζεται καὶ βιομηχανοποιεῖται ἡ κτηνοτροφία ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν σπουδαιότητα. Καὶ εἶναι φυσικὸν αὐτὸ διότι ἡ συμβίωσις τῶν ζῶων εἰς μεγάλην πυκνότητα ἐντὸς τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν βιομηχανικῶν ἐκτροφῶν δημιουργεῖ νοσολογικὰ προβλήματα τελείως διάφορα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν εἰδικὴν ἀντιμετώπισιν μὴ ἔχουσιν σχέσιν μετὴν μέχρι πρό τινος ἀντιμετώπισιν κατὰ περίπτωσιν.

Οἱ αἰτιολογικοὶ παράγοντες μιᾶς παθοκοινοτήτος προέρχονται ἀπὸ τὸ περιβάλλον, τὴν διατροφήν, τὰς μικροβιακὰς καὶ παρασιτικὰς μολύνσεις, οἵτινες δροῦν μεμονωμένως ἢ ἐν συνεργείᾳ.

Ὅταν ἐμφανισθῇ ἡ νόσος δὲν ἐνδείκνυται ἡ ἐπέμβασις κατὰ περίπτωσιν, ἀλλὰ ἡ ἀντιμετώπισις γίνεται διὰ λήψεως μέτρων τὰ ὁποῖα ἀναλόγως τῶν διαστάσεων τῆς ἐπιχειρήσεως λαμβάνουν τὸν χαρακτῆρα ἀληθινῆς στρατηγικῆς.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ παραδοσιακὴ ἐκτροφή μόσχων ἀντικαθίσταται βαθμιαίως ἐξ ἐντατικῶν ἐκτροφῶν αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται κυρίως ἐξ εἰσαγομένων ζῶων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ διατρεφομένων δι' ἐνσιρωμένου ἀραβοσίτου. Εἰς αὐτὰς τὰς ἐκτροφὰς ἐμφανίζονται νοσολογικὰ σύνδρομα τὰ ὁποῖα κατατάσσονται ὡς ἑξῆς:

1. Παθολογία τῆς ἐντατικοποιήσεως.

Αὕτη περιλαμβάνει: α) Τὴν παθολογίαν τοῦ νεογενήτου με σειρὰν συχνότητος, τὰς σηψαιμίας, τὰ ἐντερικὰ σύνδρομα τὰ ὀφειλόμενα εἰς ἐντεροβακτήρια (κυρίως E. Coli), τὰς πολυαρθρίτιδας, τὰς πολυορογονιτίδας, τὰς ἐντεροτοξαιμίας, τὰς παστερελλώσεις, τὰς σαλμονελλώσεις, τὰς κοκκιδιάσεις κλπ. β) Τὰ σύνδρομα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς μεθόδου τῆς ἐκτροφῆς ὡς τὰ ἀναπνευστικά, τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ καὶ μηρυκασμοῦ, αἱ μεταβολικαὶ

διαταραχαί διατροφής (έγκεφαλομαλακία, ήπατική και μυϊκή δυστροφία έλλειψις άνοργάνων άλάτων) και αί μυκοτοξικώσεις.

2. Παθολογία τής μεταφοράς και τής μικροβιακής άναμίξεως.

Καθ' όν τρόπον γίνεται άνάμιξις του ζωϊκού πληθυσμού διά τήν δημιουργίαν όμοιογενών ομάδων έκμεταλλεύσεως εις καθορισμένους χώρους, κατά παρόμοιον τρόπον γίνεται άνάμιξις και τών λοιμογόνων παραγόντων μέ τās γνωστάς έπιβλαβείς συνεπειάς.

3. Παθολογία εισαγωγής.

Πρόκειται δι' άσθeneίας αί όποϊαι ένφ' δέν ύπήρχαν όταν έδημιουργήθη ή έκμετάλλευσις, έμφανίζονται κατά τήν εισαγωγήν ζώων έξ άλλων έπιχειρήσεων ή έκ του έξωτερικού, τās μεταφέρουν δέ ταυτα είτε ώς μικροβιοφορείς είτε εις τό στάδιον τής επώασεως.

Τοιαυται άσθένειαι εισήχθησαν εις τήν Ίταλίαν κατά τά έτη 1968 - 74, ή παραγρίπη 3, ή μολυσματική ρινοτραχεΐτις και τελευταίως τό άναπνευστικόν σύνδρομον τό όφειλόμενον εις άδenoϊούς και ρινοϊούς. Κατά τά έτη 1967 - 69 διεδόθησαν αί σαλμονελλώσεις (S. Typhi - Murgium και S. Dublin) προφανώς έκ μεμολυσμένων κρεαταλεύρων. Άργότερον ή νόσος τών βλεννογόνων και μία διάρροια έξ ίου έλαβον μεγάλην διάδοσιν.

Μεταξύ τών νόσων εισαγωγής, ή λοιμώδης κερατοεπιπεφυκίτις, αί ψώρα και αί τριχοφυτιάσεις λαμβάνουν μεγάλην έκτασιν κυρίως εις τās φυλάς κρεατοπαραγωγής.

Όλαι αυται αί άσθένειαι πρέπει νά ληφθοϋν σοβαρώς ύπ' όψιν όταν πρόκειται νά όργανωθῆ ένας άποτελεσματικός έλεγχος διά τήν καταπολέμησίν των.

Η στρατηγική του έλέγχου τών παθοκοινοτήτων περιλαμβάνει:

1. Έπιμελημένην και συστηματικήν έφαρμογήν τών όρων ύγιεινής τής έκτροφής.
2. Αιτιολογικήν διερεύνησιν τής νοσηρότητος και θνησιμότητος: Ίστορικόν, νεκροψίαν συστηματικήν έφ' όλων τών όργάνων, λήψιν παθολογικών υλικών και άποστολήν εις έργαστήρια διά βιοχημικάς ίολογικάς, μικροβιολογικάς και παρασιτολογικάς έξετάσεις.
3. Στατιστικήν έπεξεργασίαν τών δεδομένων τά όποϊα άφορουν τήν νοσηρότητα, τήν θνησιμότητα, τās αιτίας και τās συνθήκας άσθeneϊών τών μόσχων. Έπ' αυτου δέον όπως ή έπιχείρησις έχη τήν δυνατότητα νά έπεξεργάζεται τά στοιχεΐα αυτά και έξαγάγη συμπεράσματα τά όποϊα θα έπιβοηθοϋν εις τόν έλεγχον τής καταστάσεως ύγείας τών ζώων.

4. Τὴν κατάρτισιν ἑνὸς προγράμματος, κατὰ προτεραιότητα, ἀναλόγως τοῦ προεξάρχοντος αἰτίου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν (φυλὴ, ἐνσταυλισμός, διατροφή, εἶδος ἐπιχειρήσεως κλπ.).

Τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα δεόν ὅπως τελεῖ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ἑνὸς κτηνιάτρου εἰδικοῦ τῶν μεγάλων ἐκτροφῶν ἐν συνεργασίᾳ πάντοτε μετὰ τοῦ Δ/ντοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως.

Γ. Πιτσινίδης

